

N.B. -

Holland Mei 8 1859
Grand Rapids Mei 28 59
N.Holland Juni 18 61.
Holland Nov 9/68. -

Eph. IV: 1, 2.

I Drangrede & weeping
II weeping

De ware drangrede tot gehoorzaamheid
De eerste weeping in godshuis. -

Nade ontwikkeling des lieuegeliums wordt door den Geest den
genen die het lieuegelie hebben aemgenomen, de vrechten des
denkbaerheid voorsgehouden: Dit is de orde welke ook Gods Geest
(in het oude wyzen handt): Eerst leere te in Jesus te gelouven, als hem
behouden, op te lieuen toeken Hante te betrouwen, en liefte hebben, en daar wordt
ly door dit getuif beginnel outsteken tot eene begeerte, om te wandelen
naar Gods wil. - Dere weg dorischit in tege de natuur keers, welke
by elken tot dat hij door Gods Geest en woord geleerd wordt, is als volgt. Ik
zeel trachten, Gods wil te doen, om dat hij Gods geint te geraken, en de zaligheid
door xy te erlangen. -

De leer van t' ewangelie is, leest moet gij door Jesus de zaligheid ontvan
gen, niet omdat gij de wet oude houden, hebt maas omdat gij te gebroke
hebt: het lieuegelie komt als tot een zondaar tot een vertoeren: Als gij de
zaligheid van Jesus ontvangen hebt, dan wordt gij geroepen hem als
zijn dienst knecht te dienen, omdat hij de verlost heeft door zijn dood. -
Dit oude dienen in eigen brucht ketnen wij allen van natuur; doch wij
zijn vertoeren, zoo wij niet leeren als begenaedigde, niet hijde te dienen.
De verlossing in Christus die gawe des leuens is de drangrede en de kracht
des Christelijken leuens, dere drangredenen gebruikt hij te welk
king tot het vruchten dragen in de weepingen tegen God en mensch.
Geleef te zonden werken is dood, als het lieuegelie geen in -
vloes heeft dan is het zelve niet in t hart aan wedig. - De werken
moeten in eene zondaar te ge traavdizing worden weg gedaan,
zoo ver het ousten is verwyderd van het westen: doch te behooren,
op te ge te placets te hebben, in des gelovigen gedrogen karakter voor
God als eene blyk van gemeenschap, met xy te hebben; Hier is de placets
gehoo zaamheid en neilghen, doch niet dat te ge traavdizing niet als
verdien stelijk: Want in C is alle verdien ste, hij is verlof. Hij
uitsluitens maakt den zondaar wij, en geeft wed en zaligheid. -
Wij weten hoe algemeen de natuurlijke mensch met maakt van
zijn in gebeelde deigden: Hoe men zelfs het vertoeren op een hemel
leven bringt op een nuttig leven: doch Gods Geest leert wed anders,
in de re vermedeling in het stef leert men zeffen: God leert wij zondaar genadi.

Too bid ik u den ^{ix} de gevangene in den Heer, dat gij wandelt waardig
lijk des roeping, met welke gij geroepen zijt.

1. Zy waren geroepen van een Staat van doods te zijn in Zondens misdade,
wandelende naar de eene dars wereld, om de overste van de maan
in de licht, dwende den wil des vleesches en der gedaachten, vrende =
lingen van de belofte, zonde hope, zonde God in de wereld.

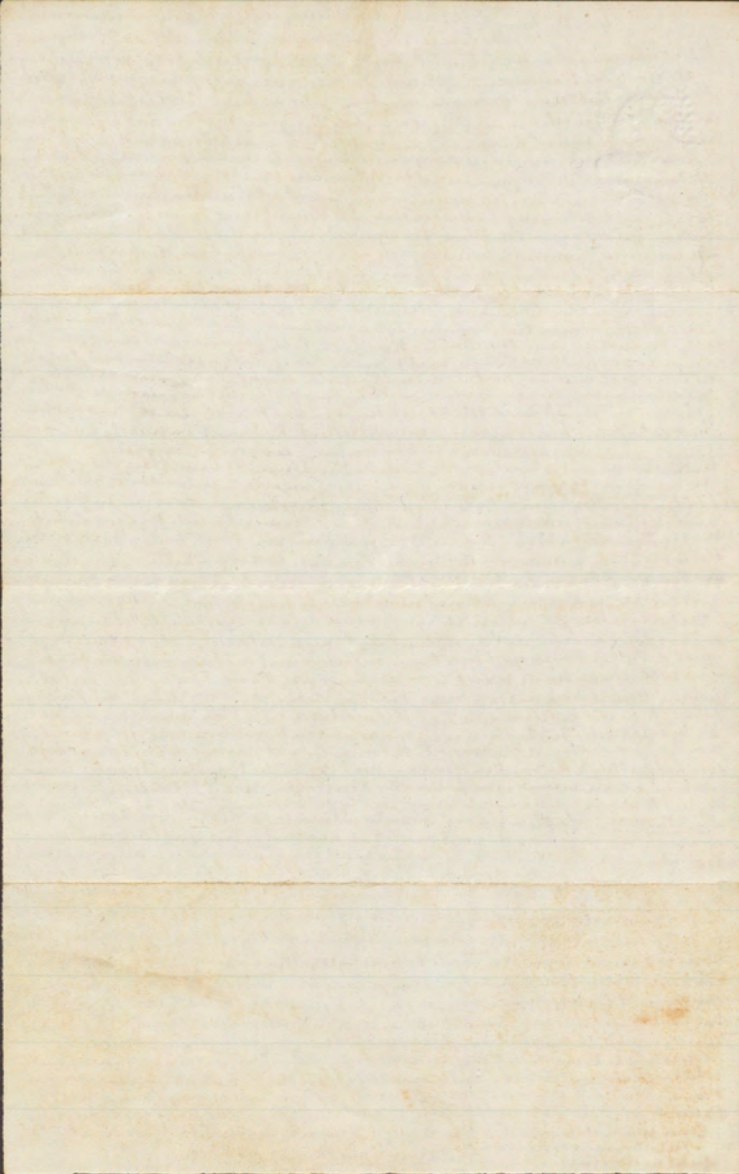
2. De Staat waartoe zij geroepen waren: Tot een nabij zijnde doof plus doof
tot eenen heiligen tempel Gods door den volgest. tot een leven met
Christus en tot een heilichheid van Christus: Dus geroepen van
de laeyste diepte van de werelchelykhele ellende, tot de hoogst denkbare
trap van heilichheid en glorie, door den Heert door het geloof
des Ewangelijs: De Apostel wil zeggen: Herdenk dat gij van hinde =
runderstooms geroepen zijt tot verlossen. kind te een en vgenemen God.
Gij die door den Heert Jesus kent beint en betrouwd: Verget de
waarheid niet, waardoor gij zoudet tot dankbare weelderijte
geroepen zijt. - De Apostel reept niet wandel deyschaper
opdat gij verzoand moogt worden met God, en waerdig moogt make
een erfgenamen God een huisgenoot God te zijn: Zulks zoudens allen
doen verstonemen: God roept niet op tot zijn dienst als slaven, maar
als vrijen als verlossen tot een liefdedienst: Elk die door zijn dienste
deijde verlossing, zalkt zal dien dienst hard vinden; maer de
dienst des gelovigen is ware vrijheid: -

Triende dan uwe verlossing door zulke een prijs, geroepen tot hilk een ewe
en verhog, dit zulke een diepte tot zulke een glorie, wandel dan naar =
dig die hoge roeping, waerdig die hove bestemming van leden van
Gods huisgenoot te zijn. - Wandet als bij de deijde. -

Wat een voor reyt: geroepen uit de duisternis tot God woude baar licht.
En hies te hebben niet met handen gemaekt maer een vrijen den
kenel. - Eene onverdelijke onberelkte en onverwelijke
erfenis: welke armode ook hies het deel zij, dit geeft een verlijde en vri =
chen onder den drik, want in Christus waentoe hij geroepen is uit de
duisternis vront hij de schatten van vrij sprak ende hoop op de eenige
erfenis: O Een zoon of dochter van den Alleshwoyten te zijn, Wat een
eer: hoerres verdrijnt alle hoge aardche geloof te daar bij in het
niet wey! En hoe blind onwetens diep verlossen is den mensich die op too
grote zaligheid geen acht geeft.

Dere Ewangelijs gewoone aemheid is niet hard heetelijk slaafsch of
onwillig: Wel bij den Zondaer die in zijn wetbischen as beid
wortelen moet zonde liefde list, oppijulijke wyze tegen zijn
eigene wil en geheele natuut: maer Gods Kind door t geloof
ontstagen van verdienend werk, teed verlost zijnde en alle
verwillig in Christus gevonden heb benede. ^{vegt met} 5^e 119: 32 Ik tal den

1/ Na Evangelie, wekstem tot dank. - Deze bybelorde volgt Groot Geest en leeren Gods Kinderen. - Opziende en bevrouwende op Jerus. Zworvenheid.
 Struikelen de lust naar Gezworvenheid: - De natuur koert is Groot gebreec en dan Zyn Guurt. - Evangelie brengt de zaligheid met om dat zij de wet ont hieldt, maar tot een eis die de wet gebroten heit en verloren zyt. van Die eld vloesling onrucht, is gewopen als een troj te dienen, als een vloest daaryn. Het wilt vrees om de zaligheid en uiddaantbaarheid van Weg de zaligheid de vloesling. Die verlossing in Christus is de drangrede en kracht tot vruchten: Zonder dese, Zonder invloed leeft het Evangelie niet in ons. Die Vriest werkt geen leyt vaardig en doch de geloofs gemeenschap die ons Groot geleytigheid doet berisken, geleytigheid. De natuurlike mensch brenst op deugd, open nutty leven, de dert Jesus geleyt. Zyt: God leyt den daer genady. Zie in dit licht Paulus wekstem, de gezworvenheid. a. gezworven van onder de werde etc. met de duisternis, waarin Zyn Kinderen, gezworven waartoe tot een naty, tot een heilygen tempel, tot xtygen en clauden in heilygenheid met hem: door Elch II: godvort geloofdes en angelien. Hy plaats hem dorelygen heit met die onrustwylkyke, Kinderen en offergemmen Groot dorelygen. om tot dankbaarheid te werken: - niet Wandel Zou op dat zij de Zewen moogt worden, dat Zou vlot stemmen: niet als dienst knichten maar als Kinderen in vlot stemmen. b/ De bestemming, die verhevene moet leytung geven: die beweldadiging met hem? gewopen met duisternis tot licht. Een huns in den Hemel. Een eberden onwilt, dorelygen in zelf verhoend leytungen maakt het licht: Wy spraak en een vry leven. vlot stemmen of dochter des alles hoogsten. Wat en ber! - Zou groote zaligheid! - Py. 32
 2/ Die arbeid is en wyl, pynlyk: dorelygen David Smaakt in angelien dienst. Py. 32.
 3/ Ik heb den vryen gezworven geboden in legren, als zij myn harte en. Daar toe het vlot stemmen.
 4/ Uithoud: Hoofdstuk, vlot stemmen - Pegeytheid des vleeschens, der vryen en grootscheid des levend: is heel de praktische Boodheid. T Evangelie is de Brij voor die trots.
 ' Wat te Zyn, te hebben, te doen is de meening van thart ende ghehele bevolking, dat te verliezen is de dood: Leedten het Parady: Uwe oogen zullen geopend zyn, als Groot Zyn etc: Evangelie brij Weyt te nee onder ont de kthung en openbaring van Gods liefde: Elk geloofye kernt in het stof. De trots weypt eiygen heyligheid op. / Groot wey is woyt: alle vleesch grad, maar het woyt god blyft. Het in angelien is Zou vrede de vried: dat de natuur leyt: in woyt deugd etc op een vry gelyt met het grolvken: God meet den menschen niet met den menschen, maar met Zyne wet: daarom de veld vtoordeeling wil hy niet billyken: En het een angijle kleurt hem als in vried, vlot stemmen, vlot stemmen, drie heilygen der wylt: in die leed geloofen leyt: Wat moet ik doen?! Verschillende Weyntels en. Die trots is eiydel niet geheel wey, maar als een springen daar: Blyvende vried: praktische douding is god dienst. Het monder wel gevorne doch is daar tegen over het geytlyk leven: Hoe stinkend nu! Zegen die vanden vrot woyt Zynen gelasthe vroming, om te duiden Kyngigen: Wylt het byft een slag veld: no. dyp dit te zien: - Blyvende leytung: in blyvende drangrede.
 Lecht woydij. vromen in gedrag. een ander uitnemend aenten: - niet verheffen, dorelygen: Zou lang aan de vrot van Jerus past het Jesus Geest te vromen en die knecht woyt, vromen waschte. - thardus Geest brengt dele gaven. - allen die van god geleyt worden en onder doemstnule toschten weten dat zij leden hebben om vrot woydij te Zyn en te blyven: niet een schyn vromedighen. - een tollenaar schut. ting: vrom woydij Zyn Zelfs by het beste. in spyt van een ander stof. Ook by twee men de en vrom woydij gemaade: in de geytigheden worden in t bloed gewopen: Am. tus vrot waardigel. na mate behoeven wy hem en worden vrom woydij: be. tere kennis van thart: en inder leed in gemaade tot vromen en lichte n: Big dant geytels geytelaar thart thynen lang woydij zegen den vromen vrom woydij thart. Zyn zaligheid vrom woydij zaligheid: de dood vrom een vrom woydij lang Geyt. Geyt niet. Han dragen: 10 dien Zyn Geyt gescholde, dus geen dienst knicht dankten. Christelyke vrom de geyt heyt en hefde bedeyt Zyn drey: dat dragen van el knecht is het effect van t vormis. Inste van verheffen bloet leggen, berypten: die geyt van achter klap vrom woydij menschen: en Zamen wroming een kel vrom: en vrom drang. Geyt vrom Geyt Zonder vrom: zaligheid Zou Jesus Geest heyt Geyt Zyn ware drangrede: gena geyt knicht, en maakt het jult Zacht. vrom Zonder vromedij: lichte in de duist. Dorelygen als Paulus blyden vrom de?!

weg uwer geboden en loopen: als gij mijn hart hult en uwer heb-
ben: d. i. hij geret hult hebben. gevonden hebbende de verlossing
dan dient men volkomen herteljk en reukjk: doch niet voort

tyt. - De eerste roeping dan is te wandelen met alle ortuoceljkheid
den rechtvoedjkheid. - Een andere hoof landen is trotsheid des harten. -

De beyensjkheid des kleines, beyensjkheid des oogen en de grootschheid
des leuens, bevatten de prachtjkhe bersheid des menschek. Trotschheid is een
het grote mensche van het hart. 35 Ex: is de hijl voor menschek twof land. -

Zich relven te verschiften: Wat te zijn, Wat te hebbe, wat te doen is de
ijesticht des harten: Zich relven te verueden, niet te hebbe, te
zijn, te doen, daer kan men niet te broden in welan. - Twt paradijs
was het alre u uwe oogen hullen gepend zijn: gij hult als goden zijn:

kenne de goed en kwad. En ter reder ter ijst trotschheid wer des
Diavels val. - Het euangeli brengt een de ter ende in de eerste
plaats den bijl; en elk gelovig ter daer moet in het stuf, hij rovet
geloven zijn vet brene stuc: - trotschheid is de grote tegen kenning

tegen het euangeli: daerom ouder wep men zich aan god
gerechtigheid, mer lijt ene eigen gerechtigheid op. Men is te trotsch. -
Van daer is die genade weg zoo geheel buiten menschek geboorn voord,
aan reuning van hij, Ex: gimogeljk zonder goting. -

En men te zeggen: dat hij geheel volborn is, dat hij niet kan doen
ter tegt vaerdijng hij al de: dat hij en ve broek is van god wet,
dat hij en vervoldde is: Dit ter gij den niet aan zich relven ontrekken

ter daer: en doet men zeggen: Dan is het volkan het even wat men doet: hoo
doende plaats men alle deing en bemerkjkheid op de zelfde lijn niet de
gelovkanen: - Hoo griev plaats zich relven altjd boven een andere:

Doch het is god meest stuf niet, den mensch met den mensch te me
ten, maas niet zijn heilige wet: En zoo men den ter daer tegt, dat

hij de niet kan ouder houden, maas ghegove ter reest: de de verse
derende alle loem bemerkende verueheid kan hij niet dagen: geen
ter daer, kan het euangeli aan nemen den, in het stuf gedamp:

Want het euangeli spreekt men aan als een bederve en schuldjk loem
daer, die ouder de stuf god lijt: en ter reder men bemerkjkheid deing
of te goed stac te kanen, zoo wordt men en vol vrij peorden en

zaligheid aan geboden, als een verloren ter daer, in de gelejtjkheid en in
het bloed van C. J. - Zie die trotschek elst roepende knies men daerom
uitroepende mannen 30: wat zullen wij doen? - Elk ter daer is op
derelfde wijze tot het gelov gebragt: in de en mag het niet sucl en alle.

Waar in worden den in de en de: niet aus allen worden als hulploose
verwoerde ter daer, in de deing stuf gebragt, en beven uit die deing
op ter naer Jerus, Ex ter reder zoo tot te gebragt ter reder

Evangelie van Mattheus
38
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

De mensche met alle de ziele maar die is geboort in de strijd

dat ^{veert} hwaand ^{partij} niet uit het ^{partij} uitgeroed: Blijft in t hart zo lange
 adenhaling is. - Dit vleesch ^{partij} ook begeret tegen den geest, dat ^{partij} natuurlijk hart
 blijft ^{partij} worstelende tegen den geest: Hiervan is die blijvende Strijd; de doording
in ander werping hiervan door den geest is des Christens triumph en tyn
practische godsdienst. - Het is eene misvatting dat deze oude natuur
is beted kon zijn; neer gewone eroud dunkt blijft tyn de datte boosa
odde vijand. - Wel is de mensche die in christy is een nieuw scheepsel:
 Doch hij is dit zoo: dat hij een nieuw beginsel, een ander, een nieuw, een
vlesche hart ontvangen heeft; t welk tyn natuurlyk hart weder staat
en te onderbreunt. Van hier die worstelende Strijd tusschen vleesch en
geest. Vandae die wet in de leden en die wet des geweds. De natuur
lyke men is vijandchap tegen god; Vandae alle evangelische ver
maningen: om de leden te dwelen die op aewd tyn: om het vleesche te
 knusigen met de bewegingen en de begeestlykheiden. - Het gheete
stenpad is een Strijdbaan een slagveld tusschen de natuurlyke be
doewne neigingen, en de hartlygting des geestes. Dit is noodzakelyk
 te onderscheiden: want velen meenen het meesteken des wede
geboorte te moeten zoeken in de opruiming van ^{op zyn de woelving} conditio niet ge
heel dan toch voor een groot deel: Het bedorven hart blijft een bedor
ven fontein: meral een nieuwe rigting des geestes is gegeven, om te
tegen te Strijden en het vleesche te onder te brengen. - Vandae nu ook hijs
 de welken om met alle ootmoedighen en rechtmoedighen te verand
ten de wede geboorte den mensche geheel loo meekte, dan was e geen
noodzakelykheid om zulks te bevelen: te vallen te bodden te dooden
zou niet meer te pas komen zoo e geen vijanden meer zijn. -
Ootmoedighen en rechtmoedighen verschillen: Het een ziet op de ziel
ten ^{ten} bejagen onder gatt hangen besluching: en ander met ^{met} momenten ^{aan} op
stemming. Het ander op het gedrag. Een ootmoedig mensche wil diechtlyk
moedig gedragen. - Zulk een zal zich niet zelf verheffend tegen ootmoeder
maakt zek verdragen, en zich ^{zich} tegen opbaan, ^{te doen} te doen
aanstellen, is eerst beveelt het niet het hart daarna t gellag. -
 Voor die in de laatste aan de wet vrent krijs gebragt tyn: past het dien
geest van jesus te openbaeren waerdoor hij tich ^{te} vredeerde, dienst
knecht wroef, voeten waschte. - Ootmoed en nederighen tyn christen
geest: En laet en icede die de last van een schuldely verdove
melyk ^{part} heeft getooscht en nog ^{om} dromet, en voogeleer word van
god, en belven te kenden; is daer niet geuey in ⁱⁿ ^{de} ^{te} ^{ve} ^{rot} ^{geve}
digen en ^{de} ^{doen} ^{toen} ^{men} ⁱⁿ ^o ^{ot} ^{moed}: Het is niet die schijn
nederighen die men vaak aemgrijnt ter verhoging: want

oortuwend is dat Klaar en diep beseff van Schuld en bederf waer
doet men zich voor God veruedert als dien tollenaar. Wane
neet wij toeneemen in de kennis der waerheid, dan zien
wij toeneemende tekenen van Verotmuediging zelfs in onze best
en heilijste Verdringingen. --

Gschone ook Onze Vrienden ons inwegen proffen en hoeg van
ous denken, mochten wij weten dat wij ons ^{en} onze heiligste
ous betamen te verotmuedige: deesom groei in kennis en
eugena leest ons toeneemend te wandelen in ootmuved: zoo
kinnen wij f. meer leeren kennen als ons passende. namate
wij leeren dat onze gereschtigheden zijn alle een wege selijck
Kleid. -- Trodut wij niet alleen onze Zonden, maar zelf onze
gereschtigheden moeten weeten in die fontein. Stondus wordt
waardigt namate wij gelinget worden in onze vogen. -- Neemt
ons ootmuved niet toe, het komt omdat wij ons wereelijck
Karakter niet kunnen. -- Het is de vrucht van een wakenlijcke
ware kennis van ons hart. Hoer meest wij door Gods Geest zijn
wet leeren, zoo veel te meer zullen wij onse Zonde clender
en gebrek in alles leeren zien; den tellen wij de verbergene
afdwalingen leeren vasten en met David bidder als in
Ps 139 laet geen troetelheeden over mij heeschen. --

Deze ootmuved ^{en waerheidsgeheij} openbaert zich in kerelijckweelijckheid tegen onse
neesten Verdringende elkenadel in de liefde. --

Ootmuved leest lijdraamheid en verdraagzaamheid: Zelfkennis
leest ons hoe het kwade in anderen te dragen; namate er min
der Zelfkennis is en een Christen, sal hij een fortvriendende
en op een ander laegvallende seker geest openbaeren. --

De in Zelfkennis gevefende weet hoe God met hem moet dragen. --
dien in waerheid tandui kendt is lijvigt gescholden heeft geen redek
ous en andere enige hardede penningen kan te vallen: dit is
de vrucht van 3 heestert verdraagzaamheid. --

Verdringende elkenadel in de liefde: de Christelijcke vriendelijckheid en liefde
andere bedekt vele Zonden, die we in elkenadel zien. --

Haat verwekt krakeel lijfde bedekt V. 2: leest Salorus: andere
is de zaak, dat dragen en dat verdragen met en van elkenadel
het bedekt. -- ons natuurelijck bestaen zijn wij gereed al geboek

onzes naasten optemaken, bloot te leggen, konst dragen en te
bespotten: de oorzaak is onrede dat de Saten ~~konst~~ de heugmoed
onze heit den indruk geeft dat wij daarentoe boven hen ons
doen uitsteken. Vandaan dien geest van agtekleyn etc
Waarom de wetels en helas te veel god hijs woord te keerd.
dus verdraagzaamheid elkent helve dere woedijg te hebbe. -
Wat eene menigte van elende kwakbeden en gebreken. ken wij in
elkander en in ons zelven: en wordaen ontrent geen lijd taemken
geen liepde gevonden woort, want kel het ons kenen wone in
eene helve keeren! als een oude Zyn kind teu woort het
gevraagd: want het lied in te te.

En wat een baligheid teu xy geest en erf heerschte. -

De wave drangred - Gods gena: gelov in voijffenis. -

Omrede te god verheerlijkt. De wau heid hieldijg:
dwell treffend is. te geest, geeft kracht, en maakt god te te.

De erste weging. -

Niets ken de vernedering. alleen deu ken het
eu angelie wortelen. - Wat erste ken te. Kind wort.
word te te ken in te geen. - in onshart & geuy

Blyvende behoefte, om rede en staag te te is. En om
ade wij alleen in dien weg ontvang:

Omrede wij hies in meeste voet stapen drucken: Hij
was niet hard af schou alles beter wetende deu wij het
teu: wij ons Hij was niet hard meu de medelijdhede
Samaritanen die oly goot in woorden. -

Omrede de vrucht der redelijg hieren meeste dit blijkt.

Omrede hier dor de meeste vrucht genoten woort en
ook dadelijke hemel en en rom en ons gemaakt woort.
Zijn wij gereformeed is Paulus? En bidden wij den en den en den te
vrucht baas heid: te ken wij der elwe? En waaron te ken wij te? en te.
Ken wij niet met mores maer met wat andere te dor men?